

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	754 - 01 - 5
Дата	18 / 01 2017 г.

До Председателя

на 43-то Народно събрание

Г-жа Цецка Цачева

45
11

Уважаема г-жо Председател,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на РБ и чл. 73, ал. 1 от ПОДНС, внасяме законопроект на Закон за тълкуване на чл. 79, ал. 2, т. 1 от Наказателния кодекс.

Моля, така приложеният проект, да бъде разпределен и разгледан по законоустановения ред.

София, 18.01.2017 г.

Вносител:

Методи Андреев

Петър Славов

Мартин Димитров

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
43 - то НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

Закон за тълкуване на чл. 79, ал. 2, т. 1 от Наказателния кодекс

Обн., ДВ, бр. 26 от 2.04.1968 г., в сила от 1.05.1968 г., попр., бр. 29 от 12.04.1968 г., изм., бр. 92 от 28.11.1969 г., изм. и доп., бр. 26 от 30.03.1973 г., доп., бр. 27 от 3.04.1973 г., изм., бр. 89 от 15.11.1974 г., в сила от 1.03.1975 г., изм. и доп., бр. 95 от 12.12.1975 г., изм., бр. 3 от 11.01.1977 г., доп., бр. 54 от 11.07.1978 г., бр. 89 от 9.11.1979 г., изм. и доп., бр. 28 от 9.04.1982 г., в сила от 1.07.1982 г., попр., бр. 31 от 20.04.1982 г., доп., бр. 44 от 5.06.1984 г., изм. и доп., бр. 41 от 28.05.1985 г., доп., бр. 79 от 11.10.1985 г., попр., бр. 80 от 15.10.1985 г., изм. и доп., бр. 89 от 18.11.1986 г., попр., бр. 90 от 21.11.1986 г., изм., бр. 37 от 16.05.1989 г., в сила от 16.05.1989 г., бр. 91 от 24.11.1989 г., в сила от 24.11.1989 г., бр. 99 от 22.12.1989 г., в сила от 22.12.1989 г., доп., бр. 10 от 2.02.1990 г., изм., бр. 31 от 17.04.1990 г., изм. и доп., бр. 81 от 9.10.1990 г., в сила от 9.10.1990 г., бр. 1 от 4.01.1991 г., бр. 86 от 18.10.1991 г., попр., бр. 90 от 1.11.1991 г., изм., бр. 105 от 19.12.1991 г., доп., бр. 54 от 3.07.1992 г., в сила от 3.07.1992 г., изм. и доп., бр. 10 от 5.02.1993 г., бр. 50 от 1.06.1995 г.; Решение № 19 от 12.10.1995 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 97 от 3.11.1995 г.; доп., бр. 102 от 21.11.1995 г., в сила от 21.01.1996 г., изм. и доп., бр. 107 от 17.12.1996 г., бр. 62 от 5.08.1997 г., изм., бр. 85 от 26.09.1997 г.; Решение № 19 от 21.11.1997 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 120 от 16.12.1997 г.; доп., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 85 от 24.07.1998 г., доп., бр. 132 от 10.11.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г., изм. и доп., бр. 153 от 23.12.1998 г., бр. 7 от 26.01.1999 г., изм., бр. 51 от 4.06.1999 г., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 21 от 17.03.2000 г., бр. 51 от 23.06.2000 г.; Решение № 14 от 23.11.2000 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 1.12.2000 г.; доп., бр. 41 от 24.04.2001 г., изм., бр. 101 от 23.11.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.09.2002 г., бр. 26 от 30.03.2004 г., бр. 103 от 23.11.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 24 от 22.03.2005 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 1.09.2005 г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 75 от 12.09.2006 г., в сила от 13.10.2006 г., бр. 102 от 19.12.2006 г., бр. 38 от 11.05.2007 г., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г., изм., бр. 64 от 7.08.2007 г., доп., бр. 85 от 23.10.2007 г., в сила от 23.10.2007 г., изм., бр. 89 от 6.11.2007 г., доп., бр. 94 от 16.11.2007 г., изм. и доп., бр. 19 от 22.02.2008 г., изм., бр. 67 от 29.07.2008 г., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., доп., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., изм. и доп., бр. 27 от

10.04.2009 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., изм., бр. 80 от 9.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 102 от 22.12.2009 г., в сила от 22.12.2009 г., изм. и доп., бр. 26 от 6.04.2010 г., доп., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., изм. и доп., бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г., бр. 60 от 5.08.2011 г., доп., бр. 19 от 6.03.2012 г., изм. и доп., бр. 20 от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 8.09.2012 г., изм., бр. 17 от 21.02.2013 г., доп., бр. 61 от 9.07.2013 г., изм. и доп., бр. 84 от 27.09.2013 г., бр. 19 от 5.03.2014 г., в сила от 5.03.2014 г., изм., бр. 53 от 27.06.2014 г., доп., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 14 от 20.02.2015 г., изм. и доп., бр. 24 от 31.03.2015 г., в сила от 31.03.2015 г., доп., бр. 41 от 5.06.2015 г., в сила от 6.07.2015 г., изм. и доп., бр. 74 от 26.09.2015 г., изм., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.11.2015 г., доп., бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм., бр. 32 от 22.04.2016 г., доп., бр. 47 от 21.06.2016 г.; изм. с Решение № 12 от 13.10.2016 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 83 от 21.10.2016 г.

Чл. 1, ал. 1. Разпоредбата на чл. 79, ал. 2, т. 1 по отношение на думите „човечеството“ следва да се тълкува в смисъл, че престъпленията срещу човечеството, за които е предвидено да не се изключват по давност наказателното преследване и изпълнението на наказанието, включват всяко едно от изброените в чл. 2 действия, когато са извършени като част от широко или систематично съзнателно нападение срещу гражданското население или отделни негови групи.

ал. 2. За нападения срещу гражданското население или отделни негови групи се счита поведение, свързано с многократното извършване на деяния измежду изброените в чл. 2 срещу всяко гражданско население, вследствие или в резултат на държавна или организационна политика за извършването на такова нападение. За такова се считат и тежките престъпления по глава втора, раздел I, раздел II, раздел IV и раздел V; глава трета, раздел I, раздел II и раздел III; глава единадесета, раздел III от особената част на Наказателния кодекс, извършени в периода от 9 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г. като акт на преследване по политически, социални, расови, етнически или религиозни причини, от членове на ръководни органи на Българската комунистическа партия, както и от трети лица, на които са възложени ръководни длъжностни или партийни функции.

Чл. 2, ал. 1. Всяко едно от следните действия, което се извършва като част от широко или систематично съзнателно нападение срещу гражданското население или отделни негови групи, се считат за престъпление срещу човечеството по смисъла на чл. 79, ал. 2, т. 1 от Наказателния кодекс:

1. убийство;
2. физическо унищожение;

3. поробване;
4. депортиране или насилствено преместване на население;
5. лишаване от свобода или друго тежко лишаване от физическа свобода в нарушение на основните правила на международното право;
6. изтезания;
7. изнасилване, сексуално робство, насилствена проституция, насилствено забременяване, насилствена стерилизация или всяка друга форма на сексуално насилие с подобна тежест;
8. преследване на определена група или общност поради политическа, расова, национална, етническа, културна, религиозна принадлежност или пол в съответствие с определението в ал. 3 или поради други основания, които са общопризнати за недопустими по международното право във връзка с всяко действие, посочено в тази алинея, или всяко престъпление от компетентността на съда;
9. насилствено изчезване на лица;
10. престъплението апартейд;
11. други нечовешки деяния със сходно естество, които умишлено причиняват голямо страдание или тежко увреждане на тялото или на душевното или физическото здраве.

ал. 2. По смисъла на ал. 1:

1. "физическо унищожение" е всяко умишлено налагане на условия за живот, насочено към изтребване на част от населението, включително лишаване от достъп до храна и медицинско обслужване;
2. "поробване" е упражняването на някое или всички правомощия, свързани с правото на собственост над едно лице и включва упражняването на такава власт при търговия с хора, особено жени и деца;
3. "депортиране или насилствено преместване на население" е насилственото преселване на съответните лица чрез експулсиране или други принудителни действия от областта, в която те присъстват правомерно, без основание по международното право;
4. "изтезание" е умишленото причиняване на тежка физическа или душевна болка, или страдание на лице, което се намира под властта или контрола на обвиняемия. С изключение на това, изтезанието не включва болката или страданието, които са причинени или са присъщи, или са резултат единствено на правомерни санкции;
5. "насилствено забременяване" означава неправомерното раждане от жена, чиято бременност е предизвикана насилствено, с намерение да се повлияе на етническия състав на определено население или да бъдат извършени други тежки нарушения на международното право. Това определение в никакъв случай не се тълкува като засягащо националните закони, свързани с бременността;

6. "преследване" е умишленото и тежко лишаване от основни права в противоречие с международното право поради причини, свързани с идентичността на групата или общността;

7. "престъплението апартейд" означава нечовешки деяния с характер, аналогичен на посочените в ал. 1, извършени в контекста на институционализиран режим за систематично потискане и господство на една расова група над друга расова група или групи, предприети с цел поддържане на този режим;

8. "насилствено изчезване на лица" е арестуването, задържането или отвлечането на лица от или с разрешението, подкрепата или съгласието на държава или политическа организация, последвано от отказ да се признае това лишаване от свобода или да бъде дадена информация за съдбата или местонахождението на тези лица, с цел те да бъдат лишени от правна защита за продължителен период от време.

ал. 3. Терминът "пол" означава двата пола - мъжки и женски, в контекста на обществото. Терминът "пол" няма никакво друго значение освен посоченото.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Параграф единствен: Този закон за тълкуване има действие от момента на влизане в сила Конвенцията за неприлагане срока на давност по отношение на военните престъпления и престъпленията против човечеството, приета от ООН през 1968 г., ратифицирана от България с Указ № 344 от 10 април 1969 г. (Обн. ДВ, бр. 31 от 1969 г.), в сила за България от 11 ноември 1970 г. Конвенцията развива дефиницията за „Престъпления срещу мира и човечеството“, дадена в чл. 6с от Статута на Нюрнбергския международен военен трибунал от 8 август 1945г., потвърдена с Резолюция 3(1) /13.02.1946г. и Резолюция 95(1) /11.12.1946г. на Генералната Асамблея на ООН и послужили за основа на Римския статут на Международния наказателен съд.

София, 18.01.2017 г.

Вносители:

Методи Андреев

Петър Славов

Мартин Димитров